

[Estrup]

spørgsmålet om klassekamp og hvad det involverer. Og når hr. Albrechtsen i den forbindelse gør opmærksom på, at vi ikke kan samarbejde, så er jeg enig. På det punkt er vi fundamentalt uenige.

Jeg skal afslutningsvis blot sige, at jeg er glad for den positive behandling, og jeg håber meget, at vi hermed kan afslutte en meget lang debat om en vigtig sag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Estrup stillede mig det direkte spørgsmål, om jeg på regeringens vegne vil gå aktivt ind for at løse problemet. Jeg forstod egentlig, at spørgsmålet både drejer sig om nr. B 54 og om nr. B 55, for i den henseende vil jeg gerne se det i sammenhæng. Jeg vil gerne besvare det med et ja. Det var faktisk meningen med det svar, jeg gav vedrørende begge beslutningsforslag.

Jeg ved da godt, at vi har drøftet spørgsmål af den karakter mange gange, men jeg synes, det er lidt urigtigt, hvis det hele skal ende med diskussioner og oplysninger om, hvor hr. Kaj Poulsen bliver friseret, og hvilke forretninger han ikke handler i. Jeg synes egentlig ikke, at det kan være det afgørende i forbindelse med en sag, der må påvirke mange, nemlig at der, når det drejer sig om offentliggørelsen, må være et ønske i brede befolkningkredse og i pressen om at få nærmere kendskab til partiernes regnskaber, og når det drejer sig om dette beslutningsforslag, at man så må fjerne sig fra den tilstand, hvor man tvinger mennesker til at betale til et politisk parti.

Det er ikke på nogen måde et angreb på foreningsfriheden. Jeg kunne heller ikke her forstå hr. Kaj Poulsens bemærkninger, der, synes jeg, nærmest gik på, at man forhindrede foreninger og organisationer i at foretage sig, hvad de ville. Overhovedet ikke.

Det, der er tale om, er blot, at man ikke mener, at organisationer skal kunne tvangsudskrive bidrag fra medlemmer, der ikke ønsker det, og det er noget ganske andet.

Jeg havde egentlig håbet, at hr. Kaj Poulsen, der vedrørende det første beslutningsforslag kunne se en idé i, at vi nu skulle have en afgørelse, også var nået længere frem med hensyn til det andet beslutningsforslag, for så ville vi jo have ligget meget på linje. Vi har ikke i dag truffet nogen aftale om fremgangs-

måden. Der er to muligheder. Vedrørende begge beslutningsforslag kunne man ordne meget ad frivillighedens vej, som hr. Kaj Poulsen var inde på det ved det første beslutningsforslag, men ad frivillighedens vej kunne man jo altså også ordne noget vedrørende forslaget om, at man fritager folk for tvangsudskrivning, når de er medlem af en organisation.

I den henseende var hr. Gert Petersens bemærkninger interessante. Han sagde, at hvis der skal ændres noget, så må det ændres af organisationerne selv. Jeg opfatter dette som en henstilling fra hr. Gert Petersen . . . Jamen hvis der skal rystes på hovedet, så vil jeg foretrække, at det er hr. Gert Petersen selv. Han har da ikke lånt sit hoved ud. Jeg opfatter det som en udtalelse fra hr. Gert Petersen, der indeholder en henstilling til de faglige organisationer om at tage fat på det spørgsmål. Så langt vil jeg være tilfreds.

Når hr. Estrup spørger, om vi vil være med på anden måde – sådan forstår jeg det – eventuelt til en lovgivning, så vil jeg bestemt heller ikke sige nej. Lad os overveje det. Vi vil meget gerne medvirke aktivt til det. Jeg synes stadig væk, at det bedste ville være, hvis man på begge områder klarede det frivilligt. Men hr. Estrup har da ret i, at der er grænser for, hvor længe man kan vente, for den henstilling er kommet hver gang. Selvfølgelig er der ikke noget til hinder for, at der kan blive tale om lovgivning.

Hr. Gert Petersen vovede sig ind i nogle statsretlige fantasier, vil jeg kalde det, som jeg overhovedet ikke forstod noget af, nemlig at det, staten kan gøre over for sine borgere, må man også kunne gøre inden for organisationerne.

Jeg har sjældent hørt noget lignende. Nu er SF jo et parti under forandring, har jeg forstået. Derfor vil jeg meget gerne have uddybet, hvad det egentlig betyder, og hvad det betyder i forhold til den kritik, vi ofte hører SFs medlemmer komme med, når det drejer sig om myndighedspersoner inden for staten. Hvad enten det er forsvaret, politiet eller andre, vil man ligesom have reduceret myndighedskontrollen. Undertiden har vi endda hørt nogle tale om faren for politistat og lignende.

Men når vi er ovre på organisationsområdet, foreningsområdet, så forstår jeg på hr. Gert Petersen, at det kan man udvide, for